

4. Mar. 1971

FAKTA

Dato:

4. Mar. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 116-122

Krav, ellers har det overhøret
ingen betydning - ikke prøv
møgt frem til hvem man gør
prøve u til ord.

Man må ikke lade sig lække
bort fra vejen af berømmelse,
penge, for penge lykke, mangel på
eller selv glæde.

Man skal kun skubbe naar
der er en rigtig grund - inde-
fra, og ikke af nogen ude fra
kræfter og grunde.

Man skal ikke skubbe for
møgt eller nogen.

Man skal ikke lade sig over-
tule, eller overrumple af tidens
ideer som alle har et rent
materialistisk udspiring - kun
det universelle skal man bygge
til.

Vence

4-3-71.

Det er sikkert udmærket
med den disciplin. Kun at
lave noget naar man synes
det er frivilligt med venlighed -
ikke at producere alene for
produktionens skyld.

Man - det må ikke blive et

for kromper, dwayne. Det er jo ofte tilfældet at ved selvske arbejdsprocessen udbenbure ideerne og kun kerne sig. Hvis som jo nu sidder og nedskriver dette for at forstå dele en tanke, kun pro- duktivitet jere indtil tankernes struktur i deernes forståelse.

Det ville sikkert være sundt bare at sætte i gang, f.eks. med at tegne - lige meget hvad - ikke for tegningens skyld, ikke for at lave noget godt, men for at beskæftige tanken, men - det kræver at man er parat til at destruerer hvad man har lavet hvis det ikke er meget centralt og vigtigt.

Hvis man således sætter i gang med at tegne (nu næsten jo den ne teknisk fordi det er den simpleste, den lettest tilgængelige) i den nogen form for ambitioner, men netop i betragtelighed af at man kan rive tegningen i stykker straks efter den er lavet, hvis man tjener det i kunne man måske hellere have sig over en hver form for dogmatik, estetisme, formalisme,

og alene hvem kan træse sig om hvad
man vil sige - og ikke hvordan.
For ja, hvem mærke at ja i
den sidste tid ~~er~~ med stigende
styrke føler at hvad og hvorfor
man siger noget er lig ligesom end
hvordan - at, med andre ord hele
modernis mæns des te hite er nøgledig
i dag - indholdet er alt.
Men - glæm ikke Malerich
og Mondrians Kunst også var
og baseret på et indhold og
ikke, som den nu abstrakte,
abstraktion på en delvis
formuleringe.
At arbejde abstrakt i dag kan
kun blive en banalitet.

Vence.

4-3-71.

De vil dog vel ikke
unse alle de hederede, der
løber om kring på gaden,
for man ønsker blot fordi de
har oprejst gæng og hvor ni
man neder med deres unge?
De ser dog, hvor mange af
dem er fiske eller por, orme,
eller i glas, hvor mange bier!

Naar, i enhver af dem er mu-
-lig hederne til mennesket der
man fejret, i det han aner det
i det han delvis lærer at oppe
sig det bevidst, til hører disse
muligheder hann.

Hermann Hesse

"Demian"

"De har fortælt mig" sagde han
"at De elsker musik, fordi
den ikke er moralsk. For
mig gerne. Men selv mor-
De heller ikke være moralist!
De skal ikke sammenligne
Dem med andre, og med nu-
-turen har gjort Dem til
Kuglerne, skal De ikke gøre
Dem, til den just Strud.
De ønsker ofte Dem, selv
for mærkelig. De betragter
Dem, at De går andre
veje end de fleste. Det må
De ikke komme bort fra.
Se ind i ilden, se op i
skyerne, og sou snart anelser-
-ne kommer og stemmerne i

Deres sjæl be gynder at tale,
du fortal dem helt paa dem
og spørg i hve fjrd, om
dette eller hiint nu ogsaa
naesser eller behuger her Lovens
eller her Jorden eller den hore
Gud et eller andet sted.
Derved fortalder man sig selv.
Derved kommer man paa
borgerlig og bliver en
possil.

Hermann Hesse
"Demien"

"Naar vi hader et menneske,
som hader vi i hans billede
noget, der bor i os selv.
Hvad der ikke bor i os
selv, det opkilder os ikke"

Hesse
"Demien"

"Timone, vi ser" sagde Pistorius
sagde, "er de samme ting,

der er i os. Der gives ingen
virkelighed uden den, vi har
i os selv. Derfor lever de
fleste mennesker som uirkeligt,
fordi de ønsker de ydre lilli-
-der for det uirkeligt og aldrig
tænder deres egen indre varelse
komme til orde. Man kan
være lykkelig derved. Man maa
man en gang, ved det andet,
Så har man ikke mere det
vulge at gøre den vej, de fleste
gør.

Hermann Hesse
"Demian"

2 dag har jeg som prøvet
dette med at tegne - tegne
helt ud i den bløde luft uden
an det formaal end at lade
blyantten løbe af sig selv.
Det er meget morsomt, man
mere jure det helligeste til,
kun de gange hvor der op-
-stod en spændel idet var der
nået noget ved det - og kom
der noget akceptabelt ud af
det. Ellers bliver det en ren

rutine, figurer, former, linie forlyt
struktur som man har brugt
i tidens løb den bliver en vilkårlig
øje som en "personlig" konvention
Man har dem i hoveden der er
øjet har dem, nogen mennesker
opstår ikke. Jeg tror ikke
en sød den vil være som hee er skade-
lig men fuldstandig uopdrags.
Dette styrker mig; hvem tror
at hvis man ikke har en ide,
må man vil, som udgangs-
punkt bliver produktivitet
overføds - bliver produktivitet
for sin egen skyld.
Jeg har i deres løb været
som meget i en rum rundt tillet-
-messigt at hele den nye proble-
-matik er opbragt, alene vil
jære dit oplysninger - blive
for det jeg ikke jære inspire-
-rende modstand.
Måske må jeg erkende at hele
den kunst malarde kunne side
af min dit værelse er et af-
-sluttede kapitel - at jeg
man begynde forfra et andet
sted - hvor - det er det
virkelige problem.